

мине водопада. Всъки християнинъ тръбва да мине този водопадъ три пъти: единъ пътъ съ върлина въ ржка; втори пътъ безъ върлина, а трети пътъ безъ върлина и съ човѣкъ на гърба, безъ да изгуби присъствието на духа си.

Сега, вие ще ме запитате: какво тръбва да правимъ съ тия страдания, които бушуватъ, които разяждатъ сърцето ни и смущаватъ ума ни: Казвамъ: ти ще имашъ присъствието на духа, като онзи американецъ, който минава водопада единъ пътъ съ върлина, втори пътъ безъ върлина и трети пътъ съ човѣкъ на гърба, та свѣтътъ като се бушува отдолу, нищо да не те смущава. Можешъ ли да направишъ това, добрѣ; не можешъ ли да го направишъ, слѣзъ отъ вѫжето, тѣбе не ти сепада никаква слава. Единъ вѣрующъ тръбва да има доблестъта на този американецъ. Той тръбва да стои даже и по-горѣ отъ него. Всъкога, когато дойдете до голѣмитѣ мѫчнотии въ живота, кажете: азъ ще мина по това вѫже. Христосъ се намѣри на това вѫже, и тръбваше да го мине, а не че нѣмаше сила. Той имаше сила, но неизбѣжно бѣше минаването по това вѫже. Христосъ имаше сила да ходи по водата отгорѣ; Той можа да нахрани 5000 души съ петъ хлѣба и двѣ риби; Той имаше ясновидството да каже на Петра, че загубената монета е погълната отъ една риба, и тамъ да я тѣрси, но въ този случай, той не си послужи нито съ едно отъ тѣзи срѣдства. Значи, съ всичко това Христосъ ни научи на единъ великъ урокъ — на велика прѣданостъ къмъ Бога. Той казва: „Азъ ще изпълня този великъ урокъ, ще изпълня Божията воля, а това, което не мога, това вели-